

Svätosť je povolanie pre každého

Článok preláta Opus Dei, ktorý bol publikovaný v časopise Palabra. Blížiac sa blahorečenie dona Álvara 27. septembra, opätovne upriamuje našu pozornosť na všeobecné povolanie k svätosti, ktoré tak neúnavne hlásal svätý Josemaría Escrivá, a ktoré dôrazne pripomenul aj II. Vatikánsky koncil.

25.04.2015

Aký je zmysel, význam beatifikácie, alebo kanonizácie? Skutočnosť, že biskup Álvaro del Portillo, prvý prelát Opus Dei a nástupca svätého Josemaríu vo vedení tejto inštitúcie Cirkvi, bude čoskoro vyzdvihnutý na oltár, nás pobáda, aby sme si položili túto otázku. Keď pápež František hovorí o svätcoch, dáva nám túto odpoveď: *Boh si vyvolí niektorých ľudí, aby sme mohli jasnejšie vidieť túto realitu svätosti, aby sme mohli vidieť, že to On posväcuje... Toto je prvé pravidlo svätosti: Kristus musí rásť a my sa musíme umenšovať* (Homília z 9. mája 2014).

Keď Cirkev deklaruje svätosť jednej zo svojich dcér, či jedného zo svojich synov, osobitým spôsobom tak zvýrazňuje poslanie, ku ktorému je povolaná, a tým je viesť do Neba tých, ktorých splodila pre nový život, pôsobením Ducha Svätého. Preto každá beatifikácia či kanonizácia je príležitosťou na radosť pre Boží ľud,

putujúci po tejto zemi. Dnes, keď sa blíži tá chvíľa, keď don Álvaro bude pripočítaný medzi blahoslavených, je len prirodzené, aby sme prejavili našu radosť, vzdávaním vďaky Bohu, od ktorého pochádza všetka svätosť.

Pri príležitosti kanonizácie svätého Josemaríu Escrivá de Balaguer, sa kardinál Ratzinger vyjadril, že ľudia majú niekedy pomýlenú predstavu o svätosti, ako keby tí blahoslavení či svätorečení boli nejakí „supermani“, alebo „superženy“. Kardinál Ratzinger vtedy napísal: *Hrdinská čnosť neznamená, že svätec predvádza akúsi „gymnastiku“ svätosti, niečo, na čo sa normálni ľudia neodvážia... Svätosť by sa tak stávala niečím, čo je vyhradené len pre niektorých „velikánov“, ktorých obrazy môžeme vidieť na oltároch, a ktorí sú úplne odlišní od nás, obyčajných hriešnikov. Ale toto je pomýlená predstava o svätosti, nesprávne ponímanie, ktoré bolo*

*opravené – a to treba zdôrazniť ako
ústredný bod – práve svätým*

*Josemaríom Escrivá (kardinál Joseph
Ratzinger v L' Osservatore Romano
zo 6. októbra 2002).*

Tieto slová veľmi dobre vystihujú
zmysel blahorečenia biskupa del
Portillo. Don Álvaro bol určite
človekom, ktorému Boh udelil veľké
ľudské i nadprirodzené dary. Avšak
jeho každodenný život bol
obyčajným životom, ktorý prežíval s
pevnou a radostnou vernosťou.

Nikdy sa nesnažil žiariť svojím
vlastným svetlom, skôr vždy odrážal
Božské svetlo tým, že sa verne riadil
duchom Opus Dei, ktorý mu slovom i
príkladom priamo sprostredkoval
svätý Josemaría. Don Álvaro dosiahol
svätosť, s Božou milosťou a svojou
vlastnou, veľkorysou odpoveďou,
*tým, že žil svoj obyčajný kresťanský
život neobyčajným spôsobom.*

Jeho blahorečenie nám pripomína, (a tu spočíva zmysel tohto úkonu Cirkvi), že svätosť je skutočne dosiahnuteľná pre všetkých pokrstených, ak na kresťanské povolanie odpovedajú s úplnou veľkodušnosťou. Toto povolanie v nás podnecuje, aby sme sa snažili stotožňovať sa s Kristom, každý vo svojich životných okolnostiach a postavení. A vyžaduje si to aj úsilie, aby sme niesli Kríž každý deň – neexistuje stotožnenie sa s Kristom, ak nemilujeme Svätý Kríž. Pre veľkú väčšinu ľudí je to obyčajný, každodenný kríž, keď sa od nich žiada, aby ho zodvihli a niesli s radosťou vo svojom bežnom živote – uprostred rodiny, pri spoločenských či športových podujatiach, v zdraví aj chorobe, pri práci, počas odpočinku. Preto tu nejde o konanie výnimočných vecí, alebo vlastnenie výnimočných chariziem, skôr tu ide o nasledovanie príkladu nášho Pánu,

tým, že znášame malé ťažkosti každého dňa.

Don Álvaro každý deň dôsledne uskutočňoval radu svätého Josemaríu, aby hľadal Boha v bežnom živote. Ako raz povedal zakladateľ Opus Dei: *Buď sa naučíme nachádzať nášho Pána v bežnom, každodennom živote, alebo Ho nikdy nenájdeme...Tvoj bežný kontakt s Bohom prebieha práve tam, kde sú tvoji blízni, tvoje túžby, tvoja práca, tvoje lásky a náklonnosti. Tu je tvoje každodenné stretnutie s Kristom. Práve v tých najmateriálnejších skutočnostiach nášho pozemského života sa musíme posväcovať, slúžiac Bohu a celému ľudstvu* (Rozhovory, 114, 113).

Príklad svätých rodí v našich srdciach túžbu, aby sme sa im podobali – dychtivosť po večnej radosti vo Svätej Trojici, naveky patriť do veľkej rodiny Božej, byť

veľmi blízko Krista a Panny Márie. *Byť svätým neznamená byť nadradený nad ostatnými – svätý môže byť aj veľmi slabý, s mnohými chybami vo svojom živote. Svätosť znamená veľmi úzky vzťah s Bohom, stať sa Božím priateľom, dovoliť Jemu, aby pôsobil, Jemu Jedinému, ktorý môže skutočne urobiť svet dobrým aj šťastným* (kardinál Joseph Ratzinger, L' Osservatore Romano, 6. októbra 2002).

Blahorečenie Álvara del Portillo je pre nás ponukou, aby sme v každom dni videli výzvu znovu a s obnovenou energiou viesť kresťanský život, a tak ešte intenzívnejšie zakúsiť radosť Evanjelia. Blížiaci sa slávnosť 27. septembra nám znovu pripomína všeobecné povolanie k svätosti, ktoré tak neúnavne hlásal svätý Josemaría Escrivá, a ktoré dôrazne pripomenul aj II. Vatikánsky koncil.

Biskup Javier Echevarría, prelát

Opus Dei

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/svatost-je-
povolanie-pre-kazdeho/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/svatost-je-povolanie-pre-kazdeho/) (08.08.2025)